

Joulu ja luokkataistelu

L. G.

Joulua käsittämme uskonnollisena juhlan ja sellaisena sen kanssa vallatunella luokkataistelijalla ei ole mitään tekemistä. Mutta kun muistamme niin kuin monta kertaa ennenkin on selltetty — että kristityt ovat joulujuhlan varastaneet pakanallisilta esiläistämme, niin voimme hyvällä syyllä ottaa sen juhlan takaisin kristityiltä ja käyttää sitä omaksi hauskudeksemme ja marxilaisen luokkataistelun levittämiseksi ja vakiinnuttamiseksi köyhälistön keskuudessa.

Pakanalliset esi-isämme juhlivat joulua — ehkä ei juuri tuolla nimellä — keskitalven juhlan osoittajaksi floaan sen johdosta, että päivä taas alkua piteneeseen ja aurinko rupeaa enemmän lämmittämään karua maapallon pintaa. Voivathan vallistuneet työläiset samoin iloita valon ja lämmön enentyksestä, joka alkaa jouluna.

Mutta vallistuneella köyhälistöllä on muutakin iloitsemisen syytä.

Autuaitten asuinpaikkojen, eli yleensä uskonnon kurssi on viime vuosikymmenillä huomattavasti koko maailmassa laskeutunut ja laskee yhä. Silloin tällöin päästävät nuo "evankeliumista eläjät" ikäänkuin hätähuudon sen johdosta, että ihmiset eivät enää käy kirkossa eivätkä perusta "jumalan sanasta" yhtään mitään. Ja papeilla on kyllä syytöksiä.

Ei kauvan sitte laski Chicago Post niminen lehti liikkeelle kysymyksen: "Mikä eivät kirkot käyttä sanomalehtiä ilmoittakseen uskontoa?" Tämä sama kysymys on sitten kierreillyt useissa maan suurissa päivälehdissä.

Niin että uskonto pitäisi "kommerzialiseerata", ja asettaa kauppatavaraksi, että sillä paremmin olisi menekkää. Mainittu Chicago Post se littää edelleen, että jos ilmoitetaan uskontoa vihasesti sanomalehdissä ja väitetään ilmoituksen muodon tulemista saarnaamiseksi tai dogmaattiseksi, niin tulevat ne vaikuttamaan toivottuja tuloksia. Ja kun kerran saadaan uusia tuloksia tulemaan kirkkoihin, niin la siellä pysyvään, jos vaan pastori kykenee heidät sielä pidättämään.

On siis pakko kovin "maallistuttaa" uskontoa. Mutta siitä huolimatta kulkee se perikatoaan kohti samalla tavalla kuin kapitalistinen yhteiskuntajärjestelmä. Uskonto on aina ollut vallitsevien yhteiskuntajärjestelmien tuki ja turva ja se on aina muuttanut ilmenemismuotojaan samassa suhteessa kuin yhteiskunnallinen järjestelmäkin. Kun pääsemme kommunismin, taikka vaikkapa ensiksi köyhälistön diktatuuriinkin, niin uskontoa ei enään tarvita, kun ei ole kapitalismiaakaan.

Kadotkooppa vain uskonto ja kirkot, mutta meillä ei sentään ole syytä esimerkiksi joulujuhlaa jättää juhlimatta. Sen sijaan, että viettäisimme sitä "sielunemme vapautajan" syntymisen muistoksi, voimme sitä juhlaa viettää köyhälistön valtaan pääsyn muistojuhlana. Silloin on joululla sekä materiaallinen että aatteellinen merkitys.

Sitä mukaa kuin uskonnon kurssi alenee, kokoa marxilaisen sosialismin kurssi. Ja me voimme jokaisena jouluna iloita sen johdosta, että autteemme on jokaiseen joulun mennessä enemmän levinnyt ja vakiintunut kuin edellisellä jouluna. Jos muutamina aikoina on täytynyt tappiomme tulle merkittäviä numeroita, olemme sentään voittotillemme saaneet aina merkittävä suurempia numeroita. Ja ahkeralla työllä saamme voitotilimme yhä suurenmaan, sillä järjellä käsitettävä oppi nykyäänä valtaa alaa ja vastustamattomasti syrjäyttää tieltään kaikellaiset sielujen autuusopit, joilla vallitsevaa kapitalismia tuetaan.

ULKOMAILTA

Pietarin läänin työläis- ja talonpoikaisnaisten kolmas edustajakokous

Marraskuun seitsemäntenä, suuren vallankumouksen parhaana juhlapäivänä kokoontui Pietarin kuvernementin työläis- ja talonpoikaisnaisten kolmas edustajakokous komeaan, historiallisesti kuuluisaan Uritskin eli entiseen Taurian palatsiin. Kokous muodostui suuremmoiseksi, sillä varsinaisia edustajia oli saapunut kaksituhatta työläis- ja talonpoikaisnaista. Lisäksi oli saapuvilla suuri joukko naistoimisjoita eri aloilta.

Kokouksen avasi yksi proletaarisen Venäjän toimelämpia ja kyyrykkämpiä naisia, toveri Nikolajeva (Pietarin tehtaantöytäjä) Venäjän Kommunistisen puolueen Pietarin komitean puolesta, kehoittaen läsnäolijoita seisallaan kunnioittamaan nelivuotisessa vallankumoustaistelussa kaatuneitten proletari-sankareitten muistoa. Näiden kaatuneiden toveride joukossa oli suuri määrä työläisnaisia, olivathan proletariiluokan naiset etujoukkona Lokakuun suuressa vallankumouksessa. Syvä hiektus valtasi kokouksen osanottajat, sillä keltäpä heistä ei olisi joku läheinen kaatunut vallankumouksen suuren asian puolesta. Orkesteri esitti surumarssin.

Toveri Nikolajeva, jatkaen puheitaan, ilmoitti, että länsimaiden proletariiniset tervehtivät kokousta, sekä esitti kokoukselle seuraavan työjärjestyksen: Suuri Lokakuun Vallankumous sekä Neuvosto-Venäjän taloustilanne, Neuvostovalan maapolitiikka, Osuustoiminta, Yhteiskunnallinen huolto ja avustuskomiteat, Opetus ja lasten kasvatus.

Kokoukselle toi tervehdyksen Pietarin läänin kansanvapautusosastolta Kronstatin kapinan aikana kunnostautunut ja sen vuoski punaisen lipun kunniamerkkin saanut tov. N. Kusmin. Saksan työläisten puolesta tervehti kokousta Saksan Kommunistisen Puolueen puheenjohtaja, tov. Brandler, jonka oli onnistunut karata Saksan noskelaisten vankiluolista, missä hän oli kärsimässä viisivuotisista kuritushuonetuomiotaan. Toveri Brandler lopetti hekkuvan, voitonvarman puheensa vakuuttaen, että Venäjän ja Saksan proletariitit yhdistynein voimin nostavat Saksan työläisjoukot valtaan ja vievät voittoon proletariisen vallankumouksen Saksassa. Tämän jälkeen esiintyi kokoukselle pietarilaisten työläisten tunnettu johtaja toveri Sinovjev, saaden osakseen myrskyiset kauvan kestävät suosionosoitukset. Toveri Sinovjev alustuksessaan selosti Lokakuun vallankumouksen merkitystä ja sen saavutuksia neljän vuoden aikana. Vihdoinkin olemme päässeet taloudellisen luomistyön rintamalle. Niin raskaalta kuin tehtävä tuntuukin, olemme kuitenkin siinäkin voittajina suoriutuneet, kuten suorluimme kaikilla kansallissodan rintamillakin. Alustajat vetosi talonpoikaisnaisiin, huomauttaen että uusi talouspolitiikka on toteutettavissa jokaisessa läänissä, kihlakunnassa ja kylässä. Jokaisen on käytännöllisesti otettava työhön osaa. Vanha puheenparsi: "Ei akkojen järjellä tätä asiaa ratkaista", on kadottanut kokonaan merkityksensä. Tuhuja kehotti lopuksi kaikkia yhteiseen suureen tehtävään kohottamaan taloudellista hyvinvointiamme. Siinä työläis- ja talonpoikaisnaisille velvoitua.

Maakysymyksen alustajana esiintyi läänin maatalousosaston johtaja tov. Kusmin, osoittaen miten sodan hävittäjä maatalous alkaa vähitellen kohota, saavuttaen tämän keväänen kylvöala Pietarin läänissä jo vuoden 1917 määrään, mikä oli silloin korkeampi kuin koskaan ennen. Syksyviljan kylvöala on kohonnut 100,000 desjatinaan, mikä on noin 8,000 desjatinaa

Liikkeenhoitajan Nurkka

TOVERITTAREN LUKIJOILLE KAIKKIALLA MUTTA ERITOTEN IDÄSSÄ

Kerran tuli meille koko S. S. J. jäsenille Toverittaren tilaajamäärän kohottaminen kymmeneen tuhanteen tärkeäksi velvollisuudeksemme. Ikäänkuin "velhojen" voimalla kaikkialla painallettiin tuohon tunnuslauseeksi tulleseen päämäärään ja se saavutettiin. Mentiinpä sivukin tuon ennakolta asetun luvun: 10,000. Toverittaren nurkasta on sen jokainen lukija voinut seurata Toverittaren painosmäärää.

Toista vuotta on jaksettu pysytellä tuossa yli kymmenen tuhannen lukijan säilyttämisessä. Nytkin vielä viimeisessä numerossaan kantaa Toveritar nurkkanumeronaan 10,024. Tästä kaikesta meidän on kiittäminen *asiamiehiamme* ja *suoranaisesti Toverittaren lukijoita*, sillä on hyvin suuri sellainen lukijain joukko, jotka ovat itse lähettäneet tilausuudistuksen konttoriin.

Toverittaren levityskuukaudet olisivat olleet *jo loka- ja marraskuulla*. Sellaiset ovat *lehtiliikkeidemme väliset sopimukset että Toverittaren levittämiseksi omistetaan loka- ja marraskuu*. Me emme ole puolestamme unohtaneet tuota liikkeitten välistä sopimusta ja olemme niin ollen aikanaan huomauttaneet idässä ilmestyvälle toverilehdelle "Eteenpäille", mutta kuitenkin kaikista huolimatta tuloksena on ollut sopimuksien hylkääminen.

MILLÄ TAVALLA VOIDAAN EPÄKOHTA KORJATA?

Tämä epäkohta voidaan korjata siten, että jokainen Toverittaren lukija *itse toimii omana asiamiehenään*. Lähettää uudistuksen tilauksesta suoraan lehtemme konttoriin ja että tämä tapahtuu ennen entisen tilausajan loppumista.

Toveritar on saanut asiallisella ja arvokkaalla esiintymisellä suuren kannatuksen ja on voittanut yleensä lukijainsa myötätunnon ja olisi niinollen kerrassaan *rikos*, ellemmme huolehtisi asioista niin, että jokaisella lukijalla on tilaisuus uudistaa tilauksensa.

Toverittaren vuosikerran tilaushinta on vain \$1.75 ja puoli vuotta \$1.00. Kukapa vaihtaisi Toverittaren vuosikerran tuohon mitättömän pieneen rahasummaan muut, paitsi lehteä kustantava liike. Kerran uhrattuna tuo pieni summa. Toveritar on tilaajaansa lohduttamassa, virkistämässä ja rohkaisemassa kokonaisen vuoden.

Toveritar on hankkinut itselleen suuren ja kykenevän avustajajoukon yli laajan Amerikan. Sillä on paikkakunta-uutisten kirjottajina kykeneviä henkilöitä kaikkialla ja sen kautta Toverittaren lukijat ovat tilaisuudessa vuoden varrella tekemään samanlaisen havainnon Amerikan kaikille suunnille, kuin jos olisi itse tehnyt tuon kiertomatkan tutustuakseen eri seutuihin.

"VAPAUTTA VARROTESSA"

Kaiken edelläsanotun lisäksi on otettava huomioon vielä seuraava seikka. Silloin kuin tavallisia liikkeiden välisiä sitoumuksia olemme noudatettavan Toverittareenkin nähden, hankki liikkeen johtokunta Toverittaren vuosikerran, uuden ja uudistuksen mukana, jaettavaksi H. M. kirjottaman runoteoksen "Vapautta Varrotessa". Epäilemättä olisi tilaajamäärä kohonnut entisestäänkin niiden suunnitelmien mukaan, jos sitoumukset ja suunnitelmat olisivat esteittä annettu luistaa eteenpäin. Kuitenkin, kun Toverittaren levittämisen aika tuli, ilmoitettiin meille ikäänkuin ei olisi ollut mitään sopimusta, ettei Toverittarelle luovutetakaan niitä oikeuksia, mitkä sille kuuluivat, ja niin ollen jäi tuota hankittua runoteosta varastoon.

Liikkeemme johtokunta oli edeltäpäin päättänyt, ettei "Vapautta Varrotessa" myydä ollenkaan, vaan se jaetaan lahjana tilaajille. Pysyyn kiinni tehdyssä päätöksessä, tarjoaa liikkeemme nyt tuon teoksen lahjana jokaisen puolenvuoden uuden ja uudistustilauksen mukana. Kirjaa on vielä joku määrä jäljellä, ja niin kauan noudatamme lupaustamme kun kirjaa riittää.

Luottaen siihen että Toverittaren lukijat käsittävät tämän ja toimivat *itse asiamiehinaan* ja että se ilman vaikeuksia käy laatuun, liitämme alle tilauslipun. Leikatkaa allaoleva tilauslippu irti ja säilyttäkää siksi kunnes sitä tarvitsette. Täytettyä lipunne, lähettäkää se konttoriimme maksuosotuksen kanssa ja me lähettämme teille Toveritarta ja kirjan "Vapautta Varrotessa".

Tämä on meillä ainoa jäljellä oleva mahdollinen menettelytapa, jolla voimme esllää Toverittaren tilaajamäärän laskeamisen.—Toverillisesti: *Levitysosasto, Box 99, Astoria, Ore.*

TOVERITTAREN TILAUSLIPPU.

Lähettäkää tulemaan Toveritar.....vuodeksi, josta mukana\$..... seuraa makeuna. Pankaa lehti tulemaan osotteella:

Tilaajan nimi

Osote
Lupaukseenne mukaan on teidän lähetettävä runokirja "Vapautta Varrotessa".
TOVERITAR, Box 99, Astoria, Oregon.

suurempi kuin ennen sotaa. Kaikki nuksia maatalouden alalla, samoin tiedot osoittavat, että kylvöala tulce poistetaan niitä epäkohtia, joista nyt vieläkin suurenmaan. *Eiäinhoito* kyään on haittaa.

Alustuksen johdosta syntyi vilkas keskustelu talonpoikaisnaisten ottaesättävä eläinhoidon kohottamiseksi. sa siihen innolla osaa. Neuvostovalan uusi talouspolitiikka luontaisve-roineen todettiin hyväksi. Paikallisisa elmissä on paljon vikaa, ja epäkohdat maatalouden alalla yleensä. Näistä epäkohdista kärsivät talonpoikaisnaiset suuresti. Keskustelun a-